သခင့်စကား

The LORD's Word

မင်းအောင်သက်လွင်စီစဉ်ထုတ်ဝေသည့် ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

Happy Mother's Day

သခင့်စကား ၁၅၆၅

သားသမီးတို့ သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်နှင့် အညီ မိဘ စကားကို နားထောင်ကြလော့။ မိဘ စကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသော အမှုဖြစ်၏
ဧဖက် ၆း၁

အမှတ်စဉ် (၁၆၅) မေလ ၂၀၁၅ ခုနှစ် ဓမ္မဒါန (လစဉ် ပထမ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း အခမဲ့ ဖြန့်ချိသည်) ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်သည်။ Est; September 2001

ကျေးဇူးပါမေမေ

ကျေးဇူးပါမေမေ မင်းအောင်သက်လွင်

သန္ဓေတည် ကြီးထွား လူသားဖြစ်ဖို့
မေမေ့ ဂမ်းကြာတိုက်မှာ နေခွင့်ရလို့ ကျေးဇူးပါမေမေ။
ခန္ဓာဉာဏ်တိုးပွား လူသားဖြစ်ဖို့ မေမေ့ နို့ချို
သောက်စို့ရလို့ ကျေးဇူးပါမေမေ။
ကြောက်ရွံ့ပူပန် လောကဓံကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ ခိုလှုံခွင့်ပေးတဲ့
ရင်ခွင်အေးအတွက် ကျေးဇူးပါမေမေ။
ဝေဒနာခံစား စိတ်ခြောက်ခြားချိန် တေးသံမြမြ
ချော့မြူပေးတဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံအတွက် ကျေးဇူးပါမေမေ။
ပူလောင်စပ်ခါး လောကတရားကို နားလည်နိုင်ဖို့
လမ်းညွှန်ပေးတဲ့ လက်တစ်စုံအတွက် ကျေးဇူးပါမေမေ။
စားဝတ်နေရေး ရှာဖွေကျွေးဖို့ ပြေးလွှားနေတဲ့
ခြေထောက်တစ်စုံအတွက် ကျေးဇူးပါမေမေ။
သားသမီးတွေအတွက် သေတဖန်သက်တဆုံး
ချစ်နေအုံးမဲ့ နှလုံးသားတစ်စုံအတွက် ကျေးဇူးပါမေမေ။

ပြက္ခဒိန်

၁၉ခုမြောက်ပြက္ခဒိန် သိုးသူငယ်-ဒါးက

ကျော်လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေတိုင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်မိတယ်

အဖေ အမေနဲ့ အစ်မတို့ရယ်၊ လူတကာထက် ချူခြာတဲ့ ငါ့အတွက် နေ့ဘက် အလုပ်လုပ် ပင်ပန်းခဲ့တာတောင် အပါး လို့ ခေါ်လိုက်တာနဲ့ အနား ရောက်လာတဲ့ ငါ့အဖေ။ ကျပ်တည်းတဲ့ အခု ခေတ်ကာလမှာ ပညာရေး နောက်မကျဖို့ ထောက်ပံ့ခဲ့တာ အခု ငါ တက္ကသိုလ် ရွှေပြည်ထိတောင် ရောက်နေပြီလေ။ အဖေ့ ချွေးနဲ့ ဆောက် ထားတဲ့ ငါ့ဘဝ ပြက္ခဒိန် ၁၉ ခုတောင် ကျော်လွန်တော့မယ်လေ။

ကိုးလ လွယ် ဆယ်လဖွား ပင်ပန်းပါတယ် လူတကာထက်၊ ငါ လူ့လောကထဲ ရောက်လာဖို့ ငါ့အမေရော ဘယ်လောက်ခံစားရလဲ။ ငါ့မိသားစုထက် ဘယ်သူ ပို သိမလဲ။ လူတကာထက် ချေးများတဲ့ ငါ့အတွက် အမေ ချက်ကျွေးတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်က ဟိုတယ် အဆင့် မီတယ် အမေ။ အမေ့ ချွေးနဲ့ဆောက်ထားတဲ့ ငါ့ဘဝ သက္ကရာဇ် ၁၉ ခုတိုင် ခဲ့ပြီလေ။

အစ်မကြီးတော့ အမိ အရာတဲ့။ မလျော့ပါဘူး အမိထက် မလျော့တဲ့ အချစ်နဲ့ ချစ်ခဲ့တယ်။ အမိထက် မလျော့တဲ့ ကရုစိုက်ခြင်းမျိုးနဲ့ ကရုစိုက်ခဲ့တယ်။ သူ မပါရင် ငါ့ အသက် မတည်ပါဘူး။ ငယ်သေးတဲ့ သူ့အတွက် ငါ့ကို ပြုစုရတာ လူတကာထက် ခက်ခဲ မှာပါ။ ပင်ပန်းမှာပါ။ သူကရုတစိုက် ကြည့်ရှုပြုစုခဲ့တဲ့ ငါ့ဘဝ အခု ၁၉ တောင် ပြည့်ပြီလေ။ ငယ်သေးပေမဲ့ အထင်မသေးနဲ့ သူ့အားပေးမှုနဲ့ ငါ ကျွှာ ပတ်လို့ ရတယ်။ လူတကာထက် ဆိုးသွမ်းတဲ့ ငါ့ကို ဆုံးမရတာ သူ့အတွက် လူတကာထက် ပို စိတ်ညစ် ရမှာပါ။

ကလေး ကလေး လို့ ပါးစပ်က မချ။ သူ မတူတဲ့ အချစ်နဲ့ ချစ်ခဲ့တာ ငါ့အစ်မ။ သူ့ စကားကို အမှီပြု ယေရှုနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ငါ့ဘဝ ၁၉ နှစ်တာ ဆိုတဲ့ အချိန်ကာလကို ရောက်ပြီလေ။

ပြောပို့မမေ့နဲ့

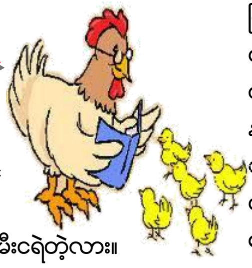

ပြောဖို့မမေ့နဲ့ S.James

ငွေခေါ်ရာနောက် လူတွေလိုက်ရင်း
သမုဒ္ဒရာ ဒီဂမ်းတစ်ထွာနဲ့ နဖူးက ချွေး ခြေမ ရောက်အောင်
နေ့ညမနား ရုန်းကန်နေကြ လောက ငရဲ
ခံပြီးတစ်ခါ နောက်ဆုံးထွက်သက် အိမ်ပြန်လမ်းက ထာဝရ မီးငရဲတဲ့လား။
ဂမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ ခရစ်တော်မေတ္တာ ရရှိပြီးတဲ့
သင်နဲ့ ကျွန်ုပ်က ဟောပြောဝေငှ လက်ဆင့်ကမ်းကာ ကောင်းကင်လမ်းအား
လက်ညှိုးထိုးပြ သခင်ရွေးထား သင်နဲ့ ကျွန်ုပ် ပြောပြဖို့တော့ မမေ့နဲ့နော်။

သင်

သင် ဂတုံး

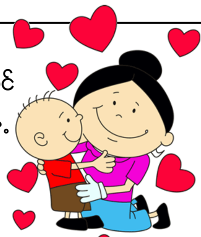

သူ လျှောက်ခဲ့တဲ့ လမ်း။ သူ ထမ်းခဲ့တဲ့ ကားတိုင်
သူ သွန်းခဲ့တဲ့ အသွေး၊ သူ ပေးဆပ်ခဲ့တဲ့ ခန္ဓာနဲ့
သူ တံတား ထိုးပေးခဲ့တဲ့ လမ်းပေါ်
အသာအယာ လျှောက်ခဲ့ပါ သူ့ရဲ့ ချစ်သူ။

သို့ မေမေပတ်ပို့

သို့ - မေမေ ဖတ်ဖို့ မေသူ

သမီး ဘဝ အတွက်တော့ မေမေဟာ အနှိုင်းမဲ့ပါပဲ။ ဘာနှင့်မှ နှိုင်းယှဉ်လို့ မရ သလို၊ ဘယ်အရာနဲ့မှလဲ အစားထိုးလို့ မရနိုင်ပါဘူး။ မေမေ့ မေတ္တာဟာ သမီးဘဝ အတွက်တော့ စမ်းရေ ပမာ အမြဲ အေးမြနေဆဲပါ။ မေမေ့ ဂရုဏာဟာ သမီးဘဝမှာ အလုံခြုံဆုံးပါ။ မေမေ့ရဲ့ ရယ်သံလေးတွေဟာ သမီး ပင်ပန်းတဲ့ အခါတိုင်းမှာ ခွန်အား တစ်ခုပါ။ အမြဲတမ်း နွေးထွေးနေတဲ့ မေမေ့ရဲ့အကြင်နာ ဂရုဏာကြားမှာ ကြီးပြင်း လာခဲ့တဲ့ သမီးဟာ မေမေနဲ့ ဝေးမှ မေမေ့ မေတ္တာ အကြင်နာ ဂရုဏာတရား တွေ ဘယ်လောက်အထိ နက်ရှိုင်းသလဲဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း သိသိလာပါတယ်။

မိခင်များနေ့ ရောက်ခါနီးပြီမို့ မေမေ့ကို အရမ်း လွမ်းရပါတယ်။ မေမေနဲ့ ဝေး နေပေမဲ့ မေမေ့ရဲ့ မေတ္တာတရား ချစ်ခြင်း ဂရုဏာ ဆုံးမ စကားတွေဟာ သမီးနဲ့အတူ အမြဲ ရှိနေသလို ခံစားရပါတယ်။ သမီး မေမေ့ကို သိပ်ချစ်ပါတယ်။

မေမေ့ကို ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးရင်း - သတိ ရခြင်း များစွာဖြင့် - သမီး(မေသူ)

သမီးလေးပတ်ပို့ရင်ဖွင့်စာ

သမီးလေးဖတ်ဖို့ ရင်ဖွင့်စာ(၃) F.Penny

ချစ်သမီးလေးထံသို့ - လွမ်းမောတမ်းတ သတိရစွာနှင့် မေမေ့ ရဲ့ နှလုံးသား ရင်ဖွင့် စာလေး တစ်စောင် သခင့်စကား စာစောင်မှာ ရေးပို့လိုက်ပါတယ်ကွယ်။ ထာဝရ ဘုရားသခင် ထံတော်မှာ သမီးလေး ကျန်းမာစွာနှင့် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးစွာ နေထိုင် နိုင်ဖို့အတွက် မေမေ ဆုတောင်းပေးလျက်ဆဲပါ သမီးလေး ရယ်။ နှစ်သစ်နှင့် အတူ ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်မြတ်ကို အမှီ ပြုလျှက် မေမေ့ သမီးလေးကို မိခင် မေတ္တာ အပြည့်အဝနှင့် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ပေးအပ်ပါတယ်။ သမီးလေးကို မေမေ ကောင်းကြီး ပေးပါတယ်။ ကျန်းမာပျော်ရွှင်ခြင်း၊ စဉ်းစား တွေးခေါ်တတ်တဲ့ ဉာဏ်ပညာ ကြွယ်ဝခြင်း၊ အသံ သာယာခြင်း၊ နေ့စဉ် ဖြတ်သန်းရတဲ့ အသက်တာ ဘဝ တည်ငြိမ် အေးချမ်းခြင်း၊ အကြားအမြင် အာရုံ ကောင်းခြင်း၊ အနာရောဂါ အမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေး ခြင်း တို့နှင့် ထာဝရဘုရားသခင်ကို ချစ်တဲ့ သမီးလေး ဖြစ်ပါစေလို့ သခင့် နာမတော်ကို အမှီ ပြုလျက် မေမေ ဆုတောင်း ပါတယ်။ သမီးလေးရယ် မေမေကိုယ်တိုင် နှလုံးသား မျက်ရည်နှင့် သမီးလေး ပြုလုပ် ခဲ့ဖူးတဲ့ အပြစ်တွေအတွက် ထာဝရဘုရားသခင် ထံတော်မှာ အပြစ်ဝန်ချ တောင်းပန် ပေးပါတယ်။ သမီးလေးရယ် စိတ်နှလုံး ဖြူစင်တဲ့ သမီးလေး၊ နှလုံးသား လှတဲ့ သမီးလေး၊ ထာဝရဘုရား သခင်ကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်တဲ့ သမီးလေး ဖြစ်စေ နိုင် ပါစေလို့ မေမေ ဆုတောင်း ပေးပါတယ်။ မိခင် ရင်ခွင် အရိပ်နှင့် ဝေးကွာ နေတဲ့ သမီးလေး၊ မိခင်ရဲ့ ဆုံးမ သွန်သင်မှု အရိပ်နှင့် ကင်းကွာ နေတဲ့ သမီးလေး၊ လမ်းမှား မလျှောက်ဖို့ရန်အတွက် မေမေ ဆုတောင်း ပေးပါတယ်။ သမီးလေးရယ် နှစ်သစ် နှင့် အတူ သမီးလေးကိုလည်း မေမေ တောင်းပန် ချင်ပါတယ် ကွယ်။ သမီး လေးကို အခုလို မိ မစုံ၊ ဖ မစုံ အဖြစ် ချန်ထားခဲ့တဲ့အတွက် မေ့မေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ မေမေ လဲ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးနှင့် သမီးလေးကို ထားခဲ့ရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မစဉ်းစား မိခဲ့ပါဘူးကွယ်။ မေမေ မျှော်လင့်စွာ မက်ခဲ့တဲ့ စိတ်ကူးယဉ် အိမ်မက်နှင့် တကယ့် လက်တွေ့ဘဝက အရမ်းကို ကွာခြားခဲ့ရပါတယ်။ သမီးလေးရယ် မေမေ စိတ်ကူး ယဉ်ခဲ့တဲ့ မိသားစု ဘဝက ဒီလိုလေ၊ သမီးလေးကို မိစုံ ဖစုံနှင့် ရင်အုပ် မကွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မယ်။ သမီးလေးကို မိခင်မေတ္တာ အပြည့်အဝပေးပြီး ရင်ခွင်

Happy Mother's Day

ထဲမှာ ထွေးပိုက်မယ်။ သမီးလေး လမ်းမှား မလျှောက်ဖို့ရန်အတွက် မေမေ ကိုယ်တိုင်

Sunday School ကို နံနက်တိုင်း လိုက်ပို့ပေးမယ်။ ညအိပ်ယာ ဝင်ခါနီးတိုင်း သမီး လေးကို ကျမ်းစာ ဖတ်ပေးမယ်။ ကျမ်းစာ တော်မြတ်ထဲက အကြောင်းအရာ တွေကို သမီး လေးကို ပြောပြမယ်။ သီချင်းတွေ ဆိုပြပြီး သမီးလေးကို သင်ပေးမယ်။ ဘုရား ကျောင်းမှာ ဂုဏ်တော် ချီးမွမ်းနိုင်ဖို့ သမီးလေးကို လက်တွဲခေါ်ဆောင်သွားမယ်။ လောက အတန်းပညာတွေကိုလည်း စနစ်တကျ သင်ပေးမယ်။ သမီးလေးကို ကျောင်း ကြို ကျောင်းပို့ တာဝန်ယူမယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကို ရိုသေဖို့ရန်အတွက် ဆုံးမ သွန်သင် မယ်။ လက်ရေး လှလှလေး ရေးတတ်ဖို့ရန်အတွက် သမီး လေးရဲ့ လက်ကို ကိုင်ပြီး မေမေ ကိုယ်တိုင် သင်ပေးမယ်။ လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့ မေမေ့ သမီးလေး ဖြစ်ဖို့ရန် အတွက် မေမေ အများကြီး သမီးလေးရဲ့ ရှေ့ရေးကို တွေးတောစိတ်ကူး ယဉ်ခဲ့တယ် သမီးရယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခု အချိန်ထိ မေမေ ဘာတစ်ခုမှ အကောင်အထည် မဖော် ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ မေမေ့ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးပါနော်။ ခါးလှ ဖို့အတွက်မဟုတ်ပဲ ဝမ်းဝ ဖို့အတွက် သမီးလေး အတွက် မေမေ့ရဲ့ နလုံးသားကို အခွဲ ခံပြီး သမီးလေးနဲ့ ဝေးရာ နိုင်ငံခြားဆိုတဲ့ စင်္ကာပူကို ထွက်လာခဲ့ရတာပါကွယ်။ ဒါကလည်း သမီးလေးရဲ့ ရှေ့ရေး အတွက်ပါ။ သမီးလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ထွေးပိုက် ထားချင်လိုက်တာကွယ်။ သမီးလေးကို ရင်အုပ်မကွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ချင်လိုက်တာ။ သမီးလေးကို လမ်းမှား မ လျှောက် မိစေဖို့ ဘုရားကျောင်းကို မေမေ ကိုယ်တိုင် ခေါ်ဆောင် သွားချင် လိုက် တာ။ မေမေ လေ အချိန်တိုင်းမှာ သမီးလေးကို လွမ်းမောတမ်းတ သတိရနေ မိတယ်။ မေမေ ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေအတွက် ထာဝရဘုရား ထံတော်မှာ ဆုတောင်း ထားတယ် သမီး။ ထာဝရ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိရင် တစ်နေ့မှာ မေမေ့ရဲ့ဆန္ဒ ဆုတောင်း မှုတွေ ပြည့်ကို ပြည့်ရမယ်လို့ မေမေ ယုံကြည်တယ် သမီး။ နှစ်သစ် နှင့် အတူ ထာဝရ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ အဖြာဖြာ သမီလေးအပေါ် သက်ရောက် ပါစေ။ သမီး လေးကို အရမ်းချစ်တဲ့၊ သမီးလေး ချစ်တဲ့ - မေမေ။ F.Penny (Mizo) တမူး

နိုင်ငံခြားကလူအိုတွေဒုက္ခ

နိုင်ငံခြားက လူအိုတွေဒုက္ခ Maryဖျာပုံ

စင်္ကာပူနိုင်ငံ အပါအဝင် အခြားတိုင်းပြည်တော်တော်များများမှာ မိအို ဘအိုနဲ့ ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့ အထူးသဖြင့် ဒုက္ခိတများ၊ မိသားစု မရှိတော့တဲ့ အသက် အရွယ် အိုမင်းလို့ ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့သူတွေကို Home Health Care လို့ခေါ်တဲ့ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ခြင်း လုပ်ငန်းတွေမှာ အပ်နှံထားပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက် စေကြပါတယ်။ Home Care အလုပ်ကို အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ လုပ်ကြပါတယ်။ လူမျိုး ပေါင်းစုံလည်း လုပ်ကြပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုး တော်တော်များများ Home Care အလုပ်နဲ့ စင်္ကာပူမှာ လာရောက် လုပ်ကိုင်နေကြပါတယ်။ ကိုယ်ပြုစု ရမည့် လူနာနဲ့ ဘာသာစကား အခက်အခဲ မရှိမှလည်း အဆင် အပြေဆုံး ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။ အပြုစုခံရမည့် လူနာနှင့် ဘာသာစကား အဆင် ပြေအောင် ရှာကြပေမဲ့ မတွေ့တဲ့အဆုံးမှာ ကြုံရာသူကို ခေါ်ရတာတွေလည်းရှိပါတယ်။ Home Care တွေကို Agency များမှတဆင့် ငှားရမ်းရခြင်း ဖြစ်တာကြောင့် Home Care တွေကို လူနာလူအိုများကို ပြုစုရမည့်၊ ဆက်ဆံရမည့်၊ အပြောအဆို နည်းလမ်း စည်းကမ်းနဲ့ ဥပဒေကို နားလည်အောင် သင်တန်း ပေးထားပါတယ်။ ဘိုးဘွားရိပ်သာလို့ မြန်မာလူမျိုးတွေ ခေါ်တဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ပြုစုရတဲ့နေရာကို စင်္ကာပူမှာတော့ Nursing Home လို့ခေါ်ပါတယ်။ Nurse နှင့် Nurse Aide တွေ Take Care လုပ်ကြပါတယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၏ အကြောင်းကို နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာမှာ လက်တွေ့ သင်တန်းဆင်းခဲ့ပါတယ်။ စင်္ကာပူ Nursing Home တွေကိုတော့ တစ်ခုမှ မရောက်ဘူးသေးပါဘူး။ စင်္ကာပူမှာ Nurse Aide Certificate ရှိတဲ့သူတွေကို ကိုယ့်အိမ်မှာ ကိုယ်နေကြတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အို လူနာတွေကို ပြုစုဖို့ Agency တွေက စီစဉ် ပေးပါတယ်။ အချို့Nurse Aide များကတော့ Home Care မရရှိတဲ့အတွက် အိမ်အလုပ်နဲ့သာ လုပ်နေကြရတဲ့ သူများလဲရှိပါတယ်။ ကျွန်မလည်း စင်ကာပူ လာတုန်းကတော့ အိမ်အလုပ်နှင့် လာတာပါ။ ဒါပေမယ့် Agency ပို့တဲ့အိမ်က Sunday day off မပေးဘဲ Tuesday ဘဲ ပေးမယ်ဆိုတာနဲ့ အဲ့ဒီအိမ်မှာ တစ်ပတ်သာ နေပြီး Agency မှာ ပြန်ပြီး အလုပ်အသစ် စောင့်ပါတယ်။ သုံးပတ် အကြာမှာတော့ ယခုလက်ရှိ Home Care အသက် ခုနစ်ဆယ် ဘိုးဘွား နှစ်ယောက် ရှိတဲ့ အိမ်ကို ရရှိပါတယ်။ စင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ကွာခြားချက် ကတော့ သားသမီးတွေ အိမ်ထောင်ကျပြီးရင် ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ကိုယ် နေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ သားရင်း သမီးရင်းတွေက မိအို ဘအိုတွေကို တစ်အိမ်ထဲ အတူမနေတဲ့အတွက် အမှန်တကယ် အချိန် မပေးနိုင်ပါဘူး။ အလုပ် ပိတ်ရက် ကျရင်တော့ ချွင်းချက်အနေနဲ့ သူတို့ မိဘတွေနဲ့ ထမင်း လက်ဆုံစားလေ့ ရှိကြပါတယ်။ လခစား ဝန်ထမ်း မဟုတ်ခဲ့ရင်သာ မိအို ဘအိုတွေကို တစ်အိမ်တည်းမှာ အတူနေပြီး ပြုစုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ သို့သော် အများစုက ဝန်ထမ်း(သို့) အလုပ်ကို တစ်ပတ် ၅ရက် အနည်းဆုံး မနက်သွား၊ ညနေစောင်းမှ အိမ်ပြန်ရသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ အိမ်ရှင်ရဲ့ သားနဲ့သမီး သုံးယောက်ဟာ တစ်လကို တစ်ခေါက်သာ ပုံမှန် ပိုက်ဆံ လာပေးချိန် တစ်နာရီကျော်လောက် ကလေးသာ မိခင် ဖခင်တွေရဲ့ မျက်နှာကို လာကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မ နည်းတူ အခြားသော စင်ကာပူမှာ အိမ် အလုပ် လာလုပ်တဲ့ သူများလဲ ဒီလိုမြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ ကြရမှာ သေချာပါတယ်။ ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာတော့ မိဘတွေအပေါ် တာဝန် မကျေကြသူများလို့ ယူဆ မိပါတယ်။ မိတ်ဆွေရောဟင်။ သားသမီးများက မိဘကို ကိုယ်တိုင် မပြုစုနိုင်လို့ ပြုစုဖို့ လူခေါ် ပေးပေမဲ့ ကျွန်မ အိမ်ရှင်လို မိသားစုကိုတော့ ကျွန်မ သိပ်မကြိုက်ပါဘူး။ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်း အသီးသီးကို SGH [Singapore General Hospital] မှာ ဆရာဝန် တစ်ဆယ်နှစ်ယောက်နှင့် အမြဲ ပြသနေရတဲ့ မိခင်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ကျွန်မလို ကျန်းမာရေး အခြေခံလေး သိထားတဲ့သူကို ရွေးပေးခဲ့ပေမဲ့ ဒီမိခင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ကျွန်မကို သာမာန် အိမ်အကူ အလုပ်သမား တစ်ယောက်လိုဘဲ သဘော ထားတတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တစ်ခါတစ်လေ ကျွန်မက ကျန်းမာရေး အသိပညာ တိုက်ဆိုင်လို့ ပြောမိတိုင်း နင်က ဆရာဝန်လားလို့ အမေးခံ ရပါတယ်။ အမှန်တကယ်တော့ သူတို့ မိခင်ဟာ ဦးနှောက်ပိုင်း ဆိုင်ရာ ချွတ်ယွင်းချက် ရှိနေလို့ပါဘဲ။ အသက်ကြီးလာရင် နှောက်ကြောင်း မှတ်ဉာဏ် ကောင်းပြီး လက်တလောမှာ ဉာဏ်မကောင်း ကြတော့တာမို့ ဒီမိခင်မှာ စားပြီးလို့ ပြီးမှန်း မသိ။ အရေးကြီးလွန်းတဲ့ လတ်တလော အကြောင်းအရာတွေကို တော်တော် သတိထားရပါတယ်။ အစာ မစားခင် သောက်ရန်၊ အစာ စားပြီး သောက်ရန်အတွက် ဆေးတွေကို ဆေး Box ထဲ ထည့်ထားပေးပြီး အချိန်တန်လို့ သူက မသောက်သေးတော့ ခနခန သတိပေး ရတာတို့ ဆရာဝန်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လေ့ကျင့်ခန်း နေ့စဉ် ပုံမှန် လုပ်ခိုင်း ရတာကို ကျွန်မက ပြောနေရတော့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း သူနဲ့ ကျွန်မက ရန်သူလိုပါဘဲ။ TV ကို ညနေ ၄ နာရီမှ ည ၁၀ ကျော်အထိ ထိုင်ရာက မထ၊ ကြည့်ချင်တာ သူ့ဝါသနာ၊ TV ပြီးရင်လဲ မအိပ်သေးဘဲ သတင်းစာ ၁၀ မိနစ် ဖတ်အုံးမယ်လို့ ဆိုပြန်ပါသေးတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ကျွန်မ တစ်ရေးနိုး ညသန်းခေါင် ၁၂ နာရီကျော်အထိ သူတို့ မအိပ်ကြသေးပါဘူး။ စာဖွဲ့ လောက်တဲ့ ဒီလူအိုနှစ်ယောက် အကြောင်း နောက်မှ ဖော်ပြပါအုံးမယ်။

Home Care တွေက စေတနာနဲ့ ပြုစုကြပေမဲ့ အချို့လူနာတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဝတ္တရား ကျေပွန်ရုံ ပြုစုတယ်လို့ ထင်ကောင်းထင်လောက် ပါတယ်။ လူကြီးတွေရဲ့ သဘာဝက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လုပ်ရမှ ကျေနပ်တာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ မြင်တွေ့ နေရတဲ့ စင်္ကာပူက လူကြီးတွေက တကယ် မလွယ်ပါလား။ ကျွန်မ ပြုစုနေတဲ့ အဘွားဆို ကျွန်မကို သူ စိတ်တိုင်းမကျတဲ့ပုံပါဘဲ။ ကျွန်မက သူ့ကို ဆရာ အရမ်းလုပ်တယ်တဲ့။ နင့်ကို ငါ အိမ်အလုပ်လုပ်ခိုင်းဖို့ ခေါ်ထားတာ။ နင်လုပ်စရာရှိရင် လုပ်တဲ့ တကယ်ဆို သူ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ပြုစုဖို့ ကျွန်မကို ခေါ်ထားတာကို သူ့ ဦးနှောက်က လက်မခံဘူး။ စင်္ကာပူက အိမ်မှာ လုပ်တဲ့ အဆင့်ကို တပြေးညီ Maid လို့ဘဲ သူ လက်ခံ နိုင်တာကို ကျွန်မ လက်ခံပါတယ်။ သူ မလုပ်ချင်တာ လုပ်ခိုင်းရင် နင်အခု အိမ်ပြန်လို့ အမြဲပြောလေ့ရှိပါတယ်။ ပထမ ၂နှစ် လောက်တုံး ကတော့ ကျွန်မ ဘာမှ ပြန်မပြောပါဘူး။ နောက် ၄နှစ်လောက် ရောက် တော့ နင်ပြန်ခိုင်းရင် ငါပြန်မယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်မ အပေါ်မှာ သူ ယုံကြည် စိတ်ချမှု မရှိဘူးဆိုတော့ သူ့အချစ်တော် သား ဆရာဝန်က ကျွန်မရဲ့ စစ်ကူ ပေါ့။ နင့်သားက ခိုင်းတာ ငါခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ မယုံရင် နင့်သားဆီ ဖုန်းဆက်မေးပါ။ လတ်တလော မှတ်ဉာဏ် မကောင်းတော့တဲ့ အဘွားက အတိုက်အခံဖြစ်ပြီးတိုင်း ခဏဆို သူ့ခေါင်းထဲမှာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။ အမျက်မပြေဘဲ နေမဝင်စေဖို့ နေနေ သာသာ ငါးမိနစ်တောင် မခံဘူး။ အမျက် ပြန်ပြေသွားပါတယ်။ ကျွန်မ သူ့ကို အမြဲ အနိုင်ယူတဲ့ စကားလေး တခွန်းကတော့ "You are Ture Christian" ပါဘဲ။

တစ်နေ့တော့ သူက နင့်ကို ငါ စိတ်ဆိုးလို့ အိမ်ပြန်လို့ ပြောတာ နင် ဘာလို့ ပြန်မယ်လို့ ပြန်ပြောတာလည်းတဲ့။ စဉ်းစားရ မခက်တော့ဘူးလား။ သူက ကျွန်မလည်း သူ စိတ်ဆိုးလို့ ဒီလို ပြန်ပြောတာပဲပေ့ါ။ သူ့ကို မလေးစားလို့ ပြောတာပါတဲ့။ ကျွန်မက နင့်ကို မလေးစားရင် ငါဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ တိတ်တိတ် နေမှာ ငါနင်နဲ့ ဒီလောက် ကြာကြာ နေတာ ငါ့စိတ်ကို မသိသေးဘူးလားလို့ ကျွန်မ ပြန်မေးမိပါတယ်။ သူက

သခင့်စကား ဝိညာဉ်ရေးရာ စာစောင်၊ အမှတ်စဉ် ၁၆၅ မေလ ၂၀၁၅ ခုနှစ်။
နိုင်ငံတကာမှ မြန်မာခရစ်ယာန် အသင်းတော်နှင့် မိတ်သဟာယအဖွဲ့များ အတွင်း အခမဲ့ ဖြန့်ချိရန် ကန့်သတ်ထုတ်ဝေသည်။

ကျွန်မကို ငါက နင့်ကို ခရစ်ယာန် မို့လို့ အလုပ်လုပ်ဖို့ ခေါ်ထားတာတဲ့။ သူ့ကို ဖြေရှင်းစရာတွေ ရှိလာတယ်။ ကျွန်မ အပြောအဆို မှန်တာရှိသလို မှားတာတွေလည်း ရှိမယ်။ လုပ်တာ ကိုင်တာတွေလည်း မကောင်းပါဘူး၊ ငါဟာ မကောင်းပါဘူးလို့ ဝန်ခံတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့စိတ်နှလုံးသားက ကောင်းပါတယ်။ နင် မသိနိုင်ဘူး။ ဘုရားဘဲ သိနိုင်ပါတယ်လို့။ ငါစိတ်သဘောထား မကောင်းရင် နင်နဲ့ တစ်ရက်တောင် နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ နင်က သတိမေ့တတ်ပေမဲ့ နင့်စိတ်ထား နှလုံးသားကို ငါကြိုက်တယ်။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ နင်အဘိုးနဲ့ ရန်ဖြစ် ဒေါသထွက် စိတ်ဆိုးကြရင် ခဏလေး နေရင် နင့်စိတ်ထဲမှာ ဘာဒေါသမှ မရှိတော့ဘူး။ ငါအရမ်းသဘောကျတယ် နင့်လိုဘဲ ငါ စိတ်ဆိုးတာတွေ စိတ်ထဲမထားဘူး။ မေ့ပျောက်လိုက်တယ်လို့ ခရစ်ယာန်တိုင်း ဒီလိုမျိုး ရှိနိုင်ပဲ့ါမလားလို့ Home Care တွေ တစ်ခါတစ်လေ လူနာတွေနဲ့ ဒီလို စကားလေး တပြောပြောနဲ့ တရင်း တနီး နေရတာ ပျော်စရာ ကောင်းပါတယ်။ သူတို့ထံက သင်ခန်းစာလည်း ရပါတယ်။

အများစုက စေတနာ ပါကြပေမဲ့၊ အချို့ စုန်ပြူး တွေကတော့ ဝတ္တရား ကျေပွန် ရုံ။ တချို့ကတော့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုပင် ပြုကြပါတယ်။ မိတ်ဆွေတို့လည်း အမျိုး မျိုး ကြားဖူး ကြမှာပါ။ တချို့လူနာတွေ လမ်းမလျှောက်နိုင်ရင် Wheel Chair ပေါ် တင်တွန်းကြရတယ်။ ကျွန်မ လူနာ အပါအဝင်ပေ့ါ။ တချို့ကတော့ အသက်ကြီးကြီး မိန်းမပီပီ ကိုယ်တိုင် ဈေးဝယ်ချင်ကြလေတော့ စူပါမတ်ကတ်ထဲ လှည်းတစ်စီးနဲ့ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် Home Care က သူ လက်ညှိုး ထိုးသမျှ ပစ္စည်းတွေ ကောက်ထည့် ပေးကြရပါတယ်။ အဘွားကတော့ ဈေးဝယ်တာ ဝါသနာ မပါဘူး။ ကျွန်မလည်း ဝယ်စရာ မလိုဘူး။ သမီးအကြီးဆုံးက အိမ်ချင်းနီးတယ် ဆိုတော့ တစ်ပတ်စာ အသားငါးနှင့် လိုအပ်တာတွေ အမြဲဝယ်ထားပေးတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်နဲ့ အသီးတွေကိုတော့ အဘိုးက ထွက်ဝယ်လေ့ရှိတယ်။ NTUC နဲ့ Jaint ကလည်း အိမ်နှင့် ကားနှစ်မှတ်တိုင်ဘဲ။ တစ်ခါတစ်လေ ကားခ ချွေတာပြီး အသွား အပြန် လမ်းလျှောက်တယ်။ အသက် ၇၅ နှစ် အဘိုးက ပန်းသီးကို လမ်းမှာ တွေ့ရင် အလုံး တော်တော်ကြီးကြီး နှစ်ဒေါ်လာ တန်တယ်ဆိုပြီး ဝယ်လေ့ရှိတယ်။ ပန်းသီးက ငါးလုံး၊ လိမ္မော်သီးက ဆယ်လုံး၊ ပေါင်မုန့်က တစ်ထုပ်၊ နို့ဆီက တဗူး။ အိုတော်တော် လေးနေပါပြီး။ လူက နှလုံးခုန်နှုန်းက ပုံမှန် မဟုတ်တဲ့လူ။ အဲ့ဒီလို ဆွဲလာပြီး ခရီးတစ်ဝက်ကျော်လောက် ရောက်ရင် ကျွန်မကို လာကြိုပါလို့ ဖုန်းဆက်တယ်။ အိမ်မှာ တစ်ယောက်ထဲ ကျန်ခဲ့ရမည့် အဘွားကိုလည်း စိတ်မချ။ ခန ထိုင်နေ ခိုင်းနော်။ လမ်းမလျှောက်ခိုင်းဖို့ မှာသေး၊ အဘွားကလည်း ဖုန်းဆက်တာနဲ့ ချက်ချင်းပြေး ခိုင်း ကားနှင့်လား။ လမ်းလျှောက်တာလား။ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး ဂရုဏာ သက်နေကြပုံတွေ ကျွန်မ တစ်ခါတစ်လေ ပြုံးမိပါတယ်။

အားလုံးဟာ ကျွန်မ အတွက် မဆန်းပါဘူး။ ငယ်စဉ်ထဲက အဘိုးအဘွား တွေနှင့် လက်ပွန်းတနီးနေ၊ သူတို့ကလည်း ကိုယ့်ကိုချစ်လို့ ဖူးဖူးမှုတ်ထား ကိုယ်ကလည်း သူတို့ကို ချစ်သနားစိတ်နှင့် သူတို့ အကြိုက် နေခဲ့ရတဲ့ ခံစားချက်က ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတယ်။ ကိုယ့်အဘိုးအဘွားတွေလို သဘောထားပြီး ချစ်ခင် တွယ်တာ သံယောဇဉ် ရှိနေတယ်။ အိမ်ကို အလည်ပြန်တဲ့ သုံးပတ် ကိုတောင် ကိုယ့် တာဝန် ကျေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတယ်။ အဘွား ခါးဆစ်ရိုး သုံးရိုးက ဆွေးနေတယ်။ အရိုးအတွက် သောက်ဆေးနဲ့ မရလို့ ထိုးဆေးကို ဗိုက်ခေါက်မှာ နေ့စဉ် ထိုးပေးရတယ်။ သားဖြစ်သူ ဆရာဝန်က Duty နဲ့ဆိုတော့ နေ့စဉ် လာထိုးပေးနိုင်ပဲ့မလားလို့ အဘိုး အဘွားက စိတ်ပူကြတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ နင့်ကို ငါ မလိုဘူး။ နင် အိမ်ပြန်လို့ ပြောဘူးတာတွေ အခုတော့ တကယ် ပြန်မယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ဆေးထိုး ဆေးတိုက် အလုပ်တွေ ငါ့ကို ဘယ်သူလုပ်ပေးမှာလဲတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်မ တာဝန်မဲ့ ပြန်ဖို့ အခက်တွေ့လို့ SHG မှာ ကျွန်မရဲ့ အသိ ဆရာ တစ်ဦးကို ဖုန်းဆက် အကူအညီတောင်း သူတို့ကို ဆရာ့ ဖုန်းနံပါတ်ပေး။ လိုအပ်တဲ့နေ့ သူ့ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ဖို့ ဆရာ ကလည်း သဘော ကောင်းပြီး အခမဲ့ ကူညီပါမယ် ဆိုလို့တော်ပါသေးရဲ့။ သူတို့သာ Nurse ခေါ်ရရင် ဆေးထိုးပေးခ ဒေါ်လာ တစ်ရာဘဲ။ အဲ့ဒါကိုလည်း သူတို့ တွက်ကြတယ်။ ကျွန်မ ဆရာက ကူညီမယ်ဆိုတော့ သူတို့ ကြိုပို့ မုန့်ဖိုး "အန်ပေါင်း" ပေးမှာပေ့ါတဲ့။ မြန်မာလူမျိုးရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အဘိုးအဘွား သဘောကျသွားတယ်။

ပြန်တော့လည်း စိတ်မချပြန်ဘူး။ ပြန်မလာတော့မှာ စိုးလို့တဲ့ ကျွန်မကို ဆက်သွယ်လို့ ရမည့် ဖုန်းနံပါတ် တောင်းပြန်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်ကို ဖုန်းခေါ်ရတာ မလွယ်ဘူး။ ငါ့အိမ်ဖုန်းက Exchange ဖုန်း။ လိုင်းခွဲ နံပါတ် နှိပ်ပါလို့ မြန်မာလို ပြောမှာ နင်တို့ နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြန်မည့်ည ကျွန်မ တော်တော် ခေါင်းစား ပါတယ်။ ငါက နယ်မှာ နေတာ။ မြို့ထဲ သွားမှ နင်တို့ကို ဖုန်းခေါ်ပဲ့မယ်လို့ ပြောခဲ့ရတယ်။ ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ တစ်ခါ။ နောက်တစ်ပါတ် ကြာတော့ တစ်ခါ။ ပြန်လာခါနီး တစ်ခါ။ သုံးခါ ဖုန်းဆက် ဆက်ရပါတယ်။ အဘွား က ဖုန်းဆက်တော့ ဘယ်လို ပြောတယ် ထင်လဲ။ Quickly come back, help me. တဲ့ ပြုစုသူနဲ့ ပြုစု ခံနေရသူတို့၏ ခံစားချက်ကို ကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးမှသိမှာပါ။ လူကြီး တော်တော် များများဟာ သားသမီးတွေ ဆီက ဖုန်းကို အမြဲ မျှော်တယ်။ အဘွားဆို သား ဆရာဝန်က တနေ့နှစ်ခါထက် မနည်း ဖုန်းဆက်ရတယ်။ ဒီလိုမျိုး မြန်မာပြည်မှာ ၂၀၀၄ မတ်လ တုန်းက တရားဟော ဆရာတစ်ဦးရဲ့ မိခင်ကြီး ဆာကူရာ ဆေးရုံကဆင်းတော့ ကျွန်မလည်း သွား စောင့်ဖူးတယ်။ အမေရိကား က သူ့သားသမီးတွေ ဖုန်းဆက်ရင် သူ အားတွေ ရှိနေသလို တွေ့ရ တယ်။ ကျွန်မ အမေဆိုလဲ ကျွန်မ လဆန်း ပထမအပတ် တနင်္လာနေ့တိုင်း ဖုန်းဆက်တယ်။ ဖုန်းနဲ့ စကားပြောလို့ မဝလို့ အမေ့ အသက်၈၀ ရှိနေပေမဲ့ ကျွန်မက ငွေပို့ပြီးတိုင်း ကျေးဇူးတင်စာလေးနဲ့ အခြေအနေ အကျိုးအကြောင်းတွေ စုံစုံလင်လင် ရေးပါ သေးတယ်။ ကျွန်မတို့လို မိဘအိမ်မှာ သမီးနှင့် မြေးမလေးက အနီးကပ် ပြုစုမည့်သူ ရှိပြန်တော့လည်း ပြည်ပမှာ အလုပ် လာလုပ်နေတဲ့ သမီးအတွက် ထည့်စဉ်းစား နေမှာဘဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နိုင်ငံခြားက လူအိုတွေနဲ့ စာရင် တော်ပါသေးတယ်။ ကျွန်မ ပြုစုနေရတဲ့အဘွားက ကျွန်မကို တစ်လတစ်ခါ လစာပေးပြီးတိုင်း ငါ ပိုက်ဆံ ပေးစရာ မရှိတော့ဘူး။ နင်ပြန်တော့လို့ ပြောသေးတယ်။ လစာ ပေးခါနီး အချိန်ပိုင်း အတွင်းမှ Bank ကငွေသွားထုတ်ယူရတာ အဘိုးအတွက် အလုပ်တစ်ခုပါဘဲ။ လူအိုတွေ အတွက် အမျိုးမျိုးသော ဒုက္ခတွေ ပြောပြလို့ပင် မကုန်နိုင်ပါ။ Home Care နဲ့ လူအို ပြဿနာ တက်ကြတာလည်း ကြားဖူးပါသေးတယ်။ Home Care က လူအိုဆီက ပစ္စည်းခိုးပြီး ထွက်းပြေးတာလည်း ရှိသေးတယ်။ ဒါကြောင့် တချို့အိမ်တွေ CCTV တပ်ဆင်ထားပြီး ကြည့်ကြတယ်။ တစ်ခါတော့ အဘွားနဲ့ ကျွန်မ စကားပြောကြရင်းနဲ့ ကျွန်မကို ခရစ်ယာန်မို့လို့ ခေါ်တဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဘွားကို ကျွန်မ ဖတ်ဖူးတဲ့ Home Care တစ် ယောက်၏ အကြောင်းပြောပြပါတယ်။ New York Post သတင်းစာထဲက တကယ့် အဖြစ်အပျက်လေး ပြောပြမယ်။ အမေရိက က လားတဲ့။ သူ စိတ်ဝင်စား သွားတယ်။ အဘွား ကြီးက အသက် ၇၇နှစ်အရွယ်။ သမီးက ၄၉ နှစ်။ သူတို့က ကပ္ပလီ လူမျိုး၊ သူ့သမီးက ဝန်ထမ်း ဆိုတော့ နေ့ဖက်ဆို Home Care နဲ့နေရတယ်။ ညနေ သမီး ပြန်လာတိုင်း အမေအိုက Home Care နှိပ်စက်ပါတယ်လို့ အမြဲ တိုင်တယ်။ သမီး လုပ်သူက အသက်ကြီးတဲ့ လူအိုတချို့ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ကြံဖန်အပြစ်ပြော ဂျီ ကျောင် လုပ်တာဘဲလို့ တွေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့ပြင် သူ့အမေက အယ်ဇိုင်းမား ရောဂါသည် မို့ အသိမှတ်ဉာဏ်က ချို့ယွင်းနေလေတော့ အလေးမထားခဲ့ဘူး။ ၆ လလောက် နေ့တိုင်း တိုင်နေတာ သမီးက အရေး မယူတော့ အဘွားက စိတ်တိုလာတယ်။ နင် မယုံရင် နင်နဲ့ငါ မနေဘူး။ ငါ့သမီး အိမ် သွားနေမယ်လို့ အကျပ်ကိုင်တယ်။ ဒီတော့မှ Home Care ကို မသင်္ကာဖြစ်ကာ စုံစမ်းဖို့ လျှပ်စစ် အရောင်းဆိုင်မှာ နာရီတစ်လုံး ဝယ်လာတယ်။ နာရီက ရှေ့က ကြည့်ရင် ရိုးရိုးလို့ ထင်ရပေမဲ့ လျှို့ဝှက် ကင်မရာ တပ်ထားတယ်။ ပထမ တရက်မှာ ဘာ ပြဿနာမှ မရှိဘူး။ ဒုတိယ တရက်မှာ မိခင်နဲ့ Home Care TV ကြည့်နေတုန်း အဘွားအိုက တစ်စုံတစ်ရာကို လိုချင်လို့ ခိုင်းပါတယ်။ TV ကြည့်နေရာက အခိုင်းခံရလို့ အဘွားအိုရဲ့ မျက်နှာကို လက်ညှိုးနဲ့ ခပ်ပြင်းပြင်း သုံးလေးချက် ထိုးလိုက်တယ်။ ညနေ ရောက်တော့ သမီးက လျှို့ဝှက်ကင်မရာ တပ်ထားတဲ့ နာရီကို စစ်ဆေး ကြည့်တော့ မှတ်ဉာဏ်ချို့ယွင်းနေတဲ့ ငါ့အမေ ပြောသမျှ ငါမယုံမိတာ မှားလေပြီးဆိုပြီး ကြေကွဲစွာနဲ့ ငိုပါတယ်။ အဲ့ဒီလိုမျိုး ရှိတယ်ဆိုတော့ အဘွားက ကျွန်မကို တနေ့တနေ့ ဘာတွေ လုပ်တယ် သိရအောင် CCTV တပ်ထားမယ်တဲ့။ ဟိုးအရင် စင်ကာပူရောက်စက အဘွားက ကျွန်မကို အင်တာဗျူး ခဲ့တုန်းက မေးခွန်းလေးတစ်ခုကို ပြန်သတိရမိပါတယ်။ အလုပ်က နည်းတယ်။ အလုပ် မရှိရင် နင် ဘာလုပ်သလဲလို့ မေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မက အလုပ် မရှိရင် TV လည်း ဝါသနာ မပါဘူး။ ကျမ်းစာဘဲ ဖတ်တယ်လို့ ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ် ကျွန်မလဲ နောက် အနှစ် သုံးဆယ်ဆို လူအို ဖြစ်ပြီးလို့ အဘွားကို ပြောပြကာ တွေးမိလိုက်သည်။

ရွှေကျမ်းချက်။ ။ အသက်ကြီးသော လူအိုတို့ကို ကြပ်တည်းစွာ မဆုံးမ နှင့်၊ အဘ ကဲ့သို့ သိမှတ်လျက် တောင်းပန်ကြလော့။ (၁တိ ၅း ၁)။ Mary (ဖျာပုံ)

ဘုရားသခင်ရွေးချယ်သောနိုင်ငံ

ပီကင်းဘဲ ရှေးဦးစွာ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကောင်း မြတ်ခြင်းကို သက်သေခံခွင့် ရတဲ့အတွက် အင်မတန် မှဘဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဟေရှာယ ၅၅း၈-၉ တွင် ဘယ်လို ဖေါ်ပြထားသလဲဆိုတော့ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား ငါ၏ အကြံ

အစည် သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်နှင့် မတူ။ မိုးကောင်းကင်သည် မြေကြီးထက် သာ၍ မြင့်သကဲ့သို့ ငါ၏ အကျင့်သည် သင်တို့၏ အကျင့်ထက်လည်းကောင်း ငါ၏ အကြံအစည်သည် သင်တို့၏ အကြံအစည်ထက် လည်းကောင်း သာ၍မြင့်၏။

ကျွန်မ ၂၀၀၀ခုနှစ်ကနေ ၂၀၀၃ခုနှစ်မှာ အချိန်မှာ အီတလီ သံအမတ် အိမ်မှာ အလုပ် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ SANTODOMIGO မှာနေတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ၂၀၀၃ ဖေဖော်ဝါရီလ ကုန်ရင် သံအမတ်က ပင်စင် စားတော့မယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မ အမေရိကန် သွားချင်လို့ ၂၀၀၂ မကုန်ခင်မှာ ဒူးထောက်ပြီး မျက်ရည်ကျ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ၂လ တောင် ဆုတောင်းတယ်။ နေ့တိုင်းဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်မ အခု နိုင်ငံခြား ထွက်တာ ၁၈နှစ် ရှိပြီး အင်္ဂလိပ်စကားကို အမြီးအမောက် တည့်အောင် မပြောတတ်။ သူများ နားလည်အောင် မပြောတတ်ဘူး။ ထွက်လာကတည်းက အင်္ဂလိပ်စာ သင် ခဲ့ရဲ့ သားနဲ့ နိုင်ငံခြား ထွက်တာ အီတလီနိုင်ငံ ရောက်သွားတော့ အီတလီလို ပြောတော့ အင်္ဂလိပ်စကားက မြန်မာပြည်မှာဘဲ ကျန်ခဲ့တော့တယ်။ ကျွန်မ အင်္ဂလိပ်စကား သိပ်တတ်ချင်လွန်းလို့ အင်္ဂလိပ်စကား တတ်ရင် ကမ္ဘာ တစ်ဝှမ်းလုံး ဘယ်သွားသွား ရတယ်ပေါ့ ကျွန်မ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမေရိကန်တို့ နယူးရော့တို့ကို မသွားရဘဲ ဘုရားသခင်က Brasil ကို ပို့ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ သူဌေးနဲ့ စကား ပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်မ အမေရိကန် နယူးရော့ကို သွားချင်တယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်မအတွက် Visa ခက်မယ် ဆိုရင် သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပြောဖို့ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့မျက်နှာ ပျက်သွားတယ်။ နင်ငါ့ဆီက ထွက်သွားရင် Oven bake လိုက်မယ်တဲ့ မျက်နှာ တော်တော် ပျက်သွားတယ်။ ကျွန်မကို သူ့သမီးလို ချစ်လို့ပေါ့။ ကျွန်မကို နယူးရော့ ပို့ရင်လဲ သူ့သားဆီမှာပဲ သွားနေရမှာ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို တအား ချစ်တာ ပြောမနေနဲ့ ငါ့သမီး မင်း ပင်ပန်းမယ်ဆိုပြီး ဒီ Brasil ကိုပို့ခဲ့ပါတယ် တကယ်လို့သာ အမေရိကန် နယူးရော့ကို သွားရင် သူ့သားဆီမှာ အလုပ်လုပ်ရရင် သူ့သားက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်တော့ အိမ်မှာ ရုပ်ရှင်ရိုက်မယ်။ ပါတီ တရုန်းရုန်းနဲ့ ကျွန်မ ပင်ပန်းမယ်။ ဒီတင် မကဘူး မယုံကြည်သူနဲ့ တွဲလုပ်ရမယ်။ နောက်ပြီး အဲ့ဒီ မယုံကြည်သူနဲ့ တွဲလုပ်ပြီး အလုပ်လုပ်တော့ စာတန် တွန်းချရင် ရေတိမ်ထဲမှာ နစ်သွားနိုင်တယ်။ ကျမ်းစာကျောင်း အောင်တဲ့ ဆရာမ တစ်ယောက်တောင် တွဲမလုပ်နိုင်လို့ ထွက်ပြေး ရတယ်။ မတွေးဝံ့စရာကြီး။ ဘုရားက ကျွန်မကို Brasil ပို့တော့ ကျွန်မရဲ့ ဆရာမ အငြိမ်းစား သံအမတ်ကြီးက Brasil မှာ အိမ်ဝယ်ပြီး သုံးလတစ်ခါ ခရီး သွားတော့ ကျွန်မတို့လည်း တစ်နှစ်ကို ခြောက်လ အားလပ်ရက် ရှိတာပေါ့။ ကျမ်းစာ ဖတ်ချိန် ရှိတယ်။ သက်သက်လွတ် အစာရှောင် ဆုတောင်း ချိန်လည်း ရတယ်။ နယူးရော့ သွားရင် တအားပင်ပန်းမှာဘဲ အမေရိကန်ကို ပို့ပါတယ်။ အမေရိကန် ပိုင်တဲ့ Brasil latin American ကို ပို့ပါတယ်။ ကျွန်မ ဆရာဆီမှာ အလုပ်လုပ်တာ သူ မယုံကြည်သူ ဖြစ်ပေမဲ့လည်း ကျွန်မတို့ကို သမီး အရင်းလို ချစ်တယ်တဲ့။ လခ မြန်မာပြည် အကုန်ပို့ရတယ်။ သူ့ ပိုက်ဆံနဲ့ဘဲ စားချင်သလိုစား ဝတ်ချင်သလိုဝတ် ရတယ်။ ဘုရားသခင်ကို အမြဲအားကိုးတဲ့။ ဘုရားကို အမြဲအားကိုးတဲ့သူ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တဲ့သူ အမြဲ မိတ်သဟာရဖွဲ့တဲ့ အတွက်ကြောင့် နို့နှင့်ပျားရည် စီးတဲ့မြို့ကို သူ ပို့ခဲ့ပါတယ်။ ချစ်သော ညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ ကျွန်မတို့အသက်တာမှာ ဘယ်ကို သွားရမလဲ ဘာလုပ်ရလဲ ဆိုတာ မဆုံးဖြတ်တတ်ရင် ဘုရား လက်ထဲ အပ်ပါ။ ဘုရား ရွေးချယ်ပေးတာကို အလိုတော် ဝန်ခံပြီး ယုံကြည်ခြင်း အပြည့်အဝ ဆက်လျှောက်လှမ်းကြပါစို့လို့ ခွန်အား ပေးပြီး သက်သေခံလိုက်ပါတယ်။ အယောက်စီတိုင်းကို ဘုရားရှင် ကောင်းကြီး ပေးပါစေ။ မြန်မာပြည် အလွမ်းသမားလေး - ပီကင်းဘဲ (ခေတ္တ-ဘရာဇီး)

သက်သေခံချက် ဟီတန်နီး

ဦးစွာ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ ချစ်သော ညီအကို မောင်နှမတို့ကို လက်တို့ပြီး မမေး တော့ဘူး။ လက်တို့ပြီး သက်သေခံမယ်နော်။ ကျွန်တော် ၂၀၁၁ နှစ်တုန်းက SSC မှာ လည်ပင်း အကျိတ် ခွဲရတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဘုရားသခင်နဲ့ ခုလောက် မရင်းနှီးသေးဘူး။ မိတ်ဆွေ အဆင့်လောက်ကို ကိုယ်က သတ်မှတ်ထားတာ။ ခုချိန်ကတော့ တကယ့် သားအဖ ဖြစ်သွားပြီး။(ဟာလေလုယာ) ကျွန်တော် မခွဲခင် အချိန်မှာ အဖဘုရားထံ ဆုတောင်းတယ်။ ကောင်းမွန်စွာ ခွဲစိတ်ခွင့် ရဘို့၊ ခွဲပြီး ရင်လည်း အသံထွက်ဘို့ပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ခုလို နှုတ်ကပတ်တော်၊ ရွှေကျမ်းချက် များကို လေးနက်စွာ မသိမတတ်ခဲ့ဘူးလေ။ ခွဲပြီး ထွက်လာပြီး သတိရတဲ့ အရမ်း နာကျင်ချိန်မှာ ဘုရားကို တ ဆုတောင်းမိတယ်။ မနာကျင်ချင်ဘူး၊ အမြန် သက်သာ ချင်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မျက်စိထဲမှာ အလင်းပေါက် တပေါက်နဲ့ ရေစက် ကလေးတွေ ကျတာမြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒါကို ကြည့်ပြီး ပြန်အိပ်ပျော်သွားပြီး၊ နိုးလာတဲ့ အချိန်မှာ လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်နေပြီး။ အများကို သက်သေခံ ပြောမိရင်လဲ။ အပေါက်နဲ့ရေ တွေ့တယ်ဘဲ ပြောမိတယ်။ ခုကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကျမ်းစာများ၊ နှုတ်ကပါတ်တော်များ လေ့လာမိချိန်မှာ အဘဘုရားက ခုလို မိန့်တော် မူထားတာ သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ မဿဲ ၅း ၁၃-၁၄ ။ သင်တို့ သည် ဤလောက၏ ဆား ဖြစ်ကြ၏။ ဤလောက၏ အလင်း ဖြစ်ကြ၏။ ဟုဆိုထားပါတယ်။ ချစ်သော ညီအကို မောင်နှမတို့ ဆိုလိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ကို ယုံကြည်သူတိုင်းသိပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် မရှင်းတော့ဘဲ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်တိုင်း လိုက်လျှောက် နိုင်ပါစေလို့ သခင်ယေရှု နာမဖြင့် ဆုတောင်းပါတယ်။ (အာမင်)။ ။ ဟီတန်နီး

စာလျှာ

စာလွှာ Esther (အင်းစိန်)

သို့ - လေးစားစွာဖြင့်

ဓမ္မ အသင်းအုပ်ထံ စာလွှာ......

ကျမ သက်သေခံချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် နိုင်ငံ ကိုယ့် ဒေသ မဟုတ်တော့ အနည်း ငယ် ကြောက်ရွံ့မိတယ်။ အသင်းတော်မှ ထုတ်တဲ့ သခင့်စကား စာစောင်လေးအတွက်လည်း အသင်းတော်ကို အထူး ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။

ကျမ JBC အသင်းတော်ကို (၂၇၊၇၊၂၀၁၄)မှာ ပြန်လည်ပြီးတော့ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ဟာ ကျမအပေါ် သက်ရောက်နေတာကို ကျမ ခံစား ရပါတယ်။ ကျမ ဘုရားကျောင်း မလာခင် တပတ် အလိုမှာ စာတန်က ကျမကို နှောက်ယှက် နေတာကို ခံစားရပါတယ်။ ကျမ ဘာမှ မစား၊ ရေဘဲ သောက်ပြီး အားတဲ့ အချိန်တိုင်း ဘုရား သခင်ထံ ကျမ်းစာဖတ်၊ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဒီလိုလုပ်တိုင်း စာတန်က ပိုပြီး နှောက်ယှက် နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အပြင် ဖုန်းတွေကလည်း အဆက်မပြတ် ဆိုသလို၊ အိမ်ရှင် ကလည်း အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အားလုံးဟာ မငြိမ်မသက်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါတယ်။ ကျမလည်း ကိုယ့်အပြစ်ကို မြင်တွေ့ပြီးကတည်းက ဘုရားသခင်ရဲ့ ဆုံးမ ခြင်းကို ခံရပါတယ်။ ကျမ အရမ်း ကြောက်ခဲ့ ပါတယ်။ ငရဲပြည်မှာ သွားနေရသလိုဘဲ ရင်ထဲ မှာ ပူဆွေးသောကတွေနဲ့ ပူလောင် ပွက်လောရိုက် နေပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ဘဲ (၂၇၊၇၊၂၀၁၄) နေ့မှာ JBC အသင်းတော်ကို တန်းတန်းမတ်မတ် သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့မှာလည်း အသင်းတော် ရဲ့ ထူးခြားမှုတွေနဲ့ သူတို့ကို ဘုရားသခင် ပေးတဲ့ ရူပါရုံ တွေက ကျမနဲ့ ထပ်တူ ထပ်မျှ တူနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အားလုံးသော တရားဟောချက်တွေနဲ့ ထင်မြင်တာ တွေဟာ မှန်နေခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းထဲ ဝတ်ပြုစည်းဝေးနေချိန်မှာလည်း စာတန်က ကျမကို အလုပ် လုပ်နေပါတယ်။ ဖုန်းသံက အဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။ အဲဒါ ကတော့ မကောင်းတဲ့ နေရာကို ဆွဲဆောင်ဖို့ပဲ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ညစ်ညူး စက်ဆုပ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုပါဘဲ။ ကျမ ကရုမစိုက်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျမ ပြုလုပ် ခဲ့ပြီးတဲ့ အတွက် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဝန်ခံပါတယ်။ ပြီးတော့ အလှူငွေ ကိစ္စ၊ ကျမ သူငယ်ချင်း တွေက ကျမဆီမှာ ပိုက်ဆံချေးပြီး တချို့က ပြန်ပေးပေမဲ့၊ တချို့က ပြန် မပေးတဲ့အတွက် ကျမ အနည်းငယ် စိတ်ခုသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျမ စိတ်ထဲမှာ သူတို့ကို ချေးတဲ့ ပိုက်ဆံ တွေ ပြန်မရတဲ့အတွက် စိတ်ညစ်ပြီး သူတို့ကို ပေးမဲ့ အစား ဘုရားကျောင်း ကိုဘဲ လှူတော့မယ် ဆိုပြီး ဘုရားကျောင်းကိုဘဲ လှူခဲ့ပါတယ်။ သုံးလစာ ဆိုပြီး ဆယ်ဘို့ တစ်ဘို့ အလှူငွေ S$150 ပါဘဲ။ အဲဒီနေ့မှာဘဲ ဘုရားသခင်ဟာ ချည်နှောင်ခြင်းထဲက လွှတ်ငြိမ်းခွင့် ပေးပြီး ဆိုတဲ့ အသိစိတ်နဲ့ တက်ကြွစွာ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်ရက် တွေမှာ အစား အသောက်တွေကို အလွန်အကျွံ စားပြီး ကျမ်းစာ မဖတ်၊ ဆု မတောင်းနိုင်ဘဲ အိပ်ငိုက် ခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာကို ကျမ စဉ်းစားနိုင်တဲ့ အခြေ အနေကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အလုပ်လည်း ပိုပြီး များလာသလို ခံစားရတယ်။ မောပြီး အိပ်ပျော် သွားခဲ့ရတယ်။ ကျမလည်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ စဉ်းစားလာတယ်။ ငါ ဒီအတိုင်းဆို မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီးတော့ သတိနဲ့ နေခဲ့ပါတယ်။ ဘုရား သခင်က သိုး ၉၉ ကောင်ထက် ပျောက် နေတဲ့ သိုး တစ်ကောင် ရှိနေတယ်ဆိုတာ သူ သိတယ်။ အဲဒီအတွက် အဲဒီ သိုးလေး ကို မရမက နွံထဲက ဆွဲတင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ကျမ ခံစား ယုံကြည်ရပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ ကျမ အပေါ်မှာ ဘယ်တော့မှ လျော့သွားခြင်း မရှိဘူးဆိုတာ ကျမ ခံစား ရပါတယ်။ (တမန်တော် ၁း၂၅ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ် နှလုံးကို သိတော်မူသောဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို တကယ်ဘဲ ခံစားရပါတယ်။) ဒါကလည်း ကျေးဇူးတော် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ တစ်မျိုး ပါဘဲလို့ ခံစားရပါတယ်။ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ တမန်တော် ၄း၁၂ မှာ ဘုရားသခင်မှ တစ်ပါး ဘယ်သူမှ မကယ်တင်နိုင်ပါ ဆိုတဲ့ ကျမ်းပိုဒ်အားဖြင့် ခွန်အားရခဲ့ပါတယ်။
ခရစ်တော်၏နာမဥ္ဆ - Esther (အင်းစိန်) ((ခေတ္တ-စင်ကာပူ))။

မည်သူမဆို စာမူများ ရေးသား ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ စာမူများကို scan ဖတ်၍ဖြစ်စေ ၊ ဓါတ်ပုံရိုက်၍ ဖြစ်စေ email ; thelordword@gmail.com. နှင့်
Viber မှ တဆင့် photo sms ပို့လိုသူ များ ဖုန်း (+၆၅) ၈၁ ၂၂၂ ၃၂၀ သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ သခင့်စကားစာစောင် အဟောင်းများနှင့် အသစ်များကို လစဉ် ဖတ်လိုပါက Facebook account ; **lord's word** တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါ သည်။ ဝိညာဉ်ရေးရာ ရသစုံ (ကဗျာ၊ကာတွန်း၊ဟာသ၊သက်သေခံချက်၊ဝေငှချက်) စာမူများ ဖတ်ရှုလိုပါက **facebook** account
lord's word (သခင့်စကား) နှင့် lord's heart (သခင့်နှလုံးသား)ထံ *friend request* လုပ်ပြီး ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည် ။